

תת"ע 949/03/13 - מדינת ישראל נגד עאטף אבו גאמע

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 949-03-13 מדינת ישראל נ' אבו גאמע
תיק חיצוני: 34102324463

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עאטף אבו גאמע

החלטה

ביום 24.10.13 מסרתי לצדדים את הכרעת הדין בפרשה זו לפיה החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

קבעתי כי נימוקי יועברו לצדדים תוך 30 יום, אך בשל תקלה בקליטת קובץ ההחלטה למערכת נט המשפט, הנני מעביר נימוקי להחלטת הזיכוי עכשיו:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עיכוב התנועה בניגוד לתקנה 21(ב)(3) בתקנות התעבורה.

מטעם המדינה העיד עד אחד - השוטר סויסה דביר - אשר טען בעדותו כי הנאשם עצר במרכזת של כיכר בישוב ערוער כדי לשוחח עם נהג רכב אחר.

לטענתו של ע.ת 1 שוחח הנאשם עם נהג רכב אחר כדקה ולאחר שהשוטר כרז לו וצפר החל בנסיעה משם.

עובדתית לא עיכב ע.ת 1 את הנהג המעורב, לא גבה ממנו עדות ולא מסר את פרטיו לבית המשפט.

מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו וזימן לעדות בפני את מר מוסא אבו גמע (אחד ממתפללי המסגד הסמוך שלטענתו ראה את האירוע).

עדותו של ע.ת 1 נמצאה על ידי ללא כל סתירות מהותיות אך גם ללא כל תמיכה ראייתית נוספת מעבר למסמך הקצר מאד - ת/1.

אף שהיה ביכולתו של ע.ת 1 לבסס את עדותו בעדות או פרטים של הנהג המעורב איתו לכאורה שוחח הנאשם, נמנע העד השוטר מלאסוף עדות תומכת נוספת זו שכאמור הייתה זמינה במקום.

גם עדותו של הנאשם נמצאה על ידי ללא כל סתירה מהותית וללא כל סימן לאי אמירת אמת.

גם עדותו התומכת לכאורה של ע.ת 1 התבררה כלא רלוונטית שכן עד זה לא ראה את האירוע עצמו בכיכר.

במצב הדברים המוצג לעיל, נותרו כפות המאזניים מאוזנות לחלוטין.

אין המדובר ברף ראיות שהציגה המדינה לפיו נתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אכן עיכב את התנועה במקום.

המדובר במצב של עדות נטולת סתירות מול עדות זהה, ואין בידי להכריע בצורה ברורה וחד משמעית כי עדותו של ע.ת 1 עדיפה.

בנסיבות אלה, ומאחר והאשמה לא הוכחה מעבר לכל ספק סביר, אני מחליט לזכות את הנאשם בפרשה זו, ולו מחמת הספק.

עותק מהחלטה זו ישלח גם לנאשם לפי הכתובת - שכונה 4 בית 72 ערוער.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ד, 03 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.